

se, at jeg har to så fremragende retslærde på min side. Jeg bringer dem herved begge min varmeste tak for deres fntfølelse forståelse for og anerkendelse af en husmoders arbejde. — Det er imidlertid kun prof. Nordling, der fremsætter et bestemt forslag. Inden jeg gengiver dette, vil jeg blot forklare dem, der ikke véd det i forvejen, at de to forskellige måder, paa hvilke fælleseje-princippet kan gennemføres, er enten at bægge ægtefællerne har lov til hver for sig at pådrage boet gæld, indgå retshandler osv., eller at ingen af dem har lov dertil uden den andens samtykke. Prof. Nordling går en mellemvej: han erklærer bægge ægtefællers samtykke nødvendigt til enkelte bestemmelser, men i andre tilfælde mener han, at hver ægtefælle bør have lov at handle på egen hånd. Hans forslag går ud på følgende: 1) Bægge ægtefæller må oppebære og inddrive fordringer samt erhverve løsøre og fast ejendom. 2) Afhændelse af rørligt gods, som er gjort af den ene af ægtefællerne, er gyldig, så snart køberen har fået genstandene i sin besiddelse — hvis ikke, kan den anden ægtefælle lade købet gå tilbage. 3) Til afhændelse, pantsættelse osv. af fast ejendom kræves bægge ægtefællers samtykke. 4) Hvad gælden angår, da kan både mand og hustru med gyldig virkning indgå forpligtende retshandler uden den andens samtykke.

Endelig foreslår han, at hver af ægtefolkene skal kunne kræve bodeling når som helst.

Dette er professor Nordlings forslag. Jeg har desværre ikke studeret retsvidenskab og savner derfor ævne og berettigelse til at dømme om forslagets enkeltheder og i det hele til at tale med om denne sag på anden måde, end jeg har gjort: hævde det grundsynspunkt, hvorfra der må gås ud, når man ikke skal gøre hustruen uret. Men som man vil have set af mit ovenstaaende svar til hr. Høgsbro, tror jeg ikke, det vil være godt, om adgangen til bodeling er så let, som prof. Nordling har foreslået.

Mod fælleseje-principets gennemførlighed er der tit indvendt, at det er ubrugeligt i handelsforhold. Jeg vil dertil bemærke, at der ingen mening er i, at vi alle skal leve under uretfærdige love for handelsmændenes skyld. Og jeg vil gøre opmærksom på, at det står alle handelsfolk frit for inden ægteskabet at indgå ægtepakter som indretter formueforholdet